

Legg vekk illusjonene og kast dere inn i kampen!

Redaksjonen for tidsskriftet *El Maoista* [Maoisten] har forfattet den følgende erklæringen som en internasjonal uttalelse der maoistiske partier og organisasjoner kan slutte seg til med sine underskrifter.

<https://maoist.home.blog/>

Våre tyske kamerater i [Dem Volke Dienen](#) har publisert den på spansk, tysk og engelsk, og den har allerede blitt oversatt til flere andre språk. De skriver at underskrifter vil legges til. De har også publisert [en ny og korrigert engelsk oversettelse](#). Vi har mottatt følgende uoffisielle oversettelse til norsk.

Forfatterne skriver:

“Vi har utarbeidet følgende felles internasjonale erklæring for de marxist-leninist-maoistiske partiene og organisasjonene for første mai i år, med den hensikt at de følger den. På grunn av de nåværende åpenbare vanskelighetene i den internasjonale kommunistiske bevegelsen, har vi tatt initiativ til å offentliggjøre erklæringen herved og avvente hurtige svar fra kameratene i de forskjellige landene til følgende e-post: perry.jackson@tutanota.com.

Redaksjonen for tidsskriftet *El Maoista*, april 2020”

Tjen Folket Media støtter uttalelsen av hele vårt hjerte.

Første mai 2020

Proletarer i alle land, foren dere!

Legg vekk illusjonene og kast dere inn i kampen!

Vi visste det allerede, vi følte det allerede i kropp og sjel, at denne gamle verdenen ikke er annet enn et helvete for det internasjonale proletariatet og verdens folk. Vi visste allerede det som de siste månedene har blitt klart. Selv den mest naive drømmeren som hittil har vendt det blinde øyet til, ser nå samtlige illusjoner om det imperialistiske verdenssystemet falle fra hverandre og gå opp i røyk.

Den feilaktig navngitte “koronakrisa”, som mest av alt fortærer de fattigste og svakeste, er et resultat av flere tiår med systematisk og gradvis forfall i massenes offentlige helsetjenester, og systemer for forebygging og beredskap i tilfelle katastrofer – til tross for at enhver ny pandemi varsler en verre i framtida – som følge av de gamle imperialistiske statene og de byråkratkapitalistiske statene, og iverksettelsen av deres “privatiserings”-planer for å underordne disse under egen vinning og profitt. Dette er grunnen til at sykehusene ikke har kapasitet til å ta seg av pasientene under epidemier og nødsituasjoner, grunnen til at det mangler helsepersonell og maskiner, utstyr og forsyninger; og det er grunnen til at det er en manglende interesse for og stadige forsinkelser innen forskning og utvikling av nye vaksiner og medisiner til å bekjempe epidemiene som påvirker overlevelsen til de breie massene i verden; det er grunnen til at varslingsystemene ikke fungerte, og grunnen til at verken Kina eller USA, Spania, Italia eller noe annet land, da COVID-19 allerede herjet i Kina i november 2019, iverksatte tiltak umiddelbart, for å “ikke skade økonomien”. Dette er den oppsummerte krøniken om “koronakrisa”, en krise kunngjort innenfor imperialismens allmenne krise. “Koronakrisa” er grunnleggende sett katalysatoren til og den første fasen av en ny økonomisk verdenskrise – en kapitalistisk overproduksjonskrise som har blitt varslet av finanskapitalens økonomer i lang tid, og som er drastisk forverret av hvordan

COVID-19-pandemien forårsaket av “koronaviruset” blir utnyttet av reaksjonære regjeringer over hele verdenen – hovedsakelig av den yankee-imperialistiske supermakta, atomsupermakta Russland og de imperialistiske stormaktene. Krisa blir ytterligere fordypet av den kyniske konkurransen mellom disse.

Det er en krise som innebærer ødeleggelse av produktivkrefter i et omfang som ikke er sett siden andre verdenskrig, og som – midt i et snøskred av tiltak mot arbeiderne og folket, satt i gang av reaksjonære regjeringer, og “legitimert” som nødvendige for å bekjempe pandemien – forårsaket en politisk håndtering fra imperialistene, de reaksjonære og revisjonistene sin side, som muliggjorde utbredelsen av COVID-19-epidemien til en COVID-19-pandemi, og forårsaket det som ikke er noe annet enn en folkemorderisk forbrytelse mot verdens folk. Den feilaktig navngitte “koronakrisa” har kastet de imperialistiske statene og de godseier-byråkratiske statene inn i en enda dypere politisk krise, som skjerper alle de grunnleggende motsigelsene på det internasjonale planet, og også de særegne motsigelsene i de enkelte landene.

De ansvarlige for krisen og plagene er imperialistene og deres lakeier

Da epidemien begynte i Wuhan i Kina, var imperialistenes bekymringer hovedsakelig at det skulle bli brudd i “forsyningskjeden”, det vil si at den ville skape problemer i produksjonsprosessen på grunn av den vertikale integrasjonen av monopolene. Derfor tok de ikke noen tiltak for å stoppe utbredelsen av epidemien. Da det ble klart at epidemien ville forvandles til en pandemi, noe man kunne se allerede i slutten av januar i år, var bekymringen deres at flyselskaper og turistbyråer ville oppleve fall i sine profitter, og derfor hindra de ikke viruset i å spre seg over hele verden. Da pandemien begynte å ramme Vest-Europa ble skolene lukket, men restauranter og bordeller ble holdt åpne – under påskudd om å unngå å ruinere småbedriftene. Men det deres egentlige hensikt

var å beskytte de store "franchise-" og engros-monopolene. Det var først da fabrikker måtte stenge at de imperialistiske landa begynte å frigi midler. Det forholder seg slik at statene garanterer monopolenes eksistens for enhver pris. Da sier de "farvel" til "innstramminger" i offentlig sektor. Her ser vi den ubegrensa utviklinga av statsmonopolkapitalismen. "Kutt-politikken" [*austerity*] som har blitt tvunget gjennom av yankee-imperialismen, og innenfor den "Europeiske Union" ("EU") av tysk imperialisme, har ført direkte til tusener på tusener av døde i disse landene.

De faktaene vi har nevnt avslører at det som har betinget de imperialistiske statenes håndteringen av pandemien, grunnleggende sett er deres ønske om profitt. Og de opptrer som hvert undertrykkende lands imperialistiske borgerskap sin store felleskapitalist, veiledet av sine politiske og militære interesser i kampen mellom imperialistene selv, og særlig av å opprettholde sin super-utbytting av de undertrykte folkene. Nå lokker de på oss for å slaktes som offerlam for kapitalens gud. For å redde dem, skal vi formodentlig sette fyr på oss selv.

Imperialistene viker ikke fra deres måter, de følger deres egen logikk og utnytter det at oppmerksomheten til verdensopinionen blir distraheret av dramaet rundt «koronakrisa». Den tøylesløse aggresjonen fra yankee-imperialismen mot Venezuela i Karibien, russiske flåtemanøvre i Nordsjøen og i Den engelske kanal, «EU» (ledet av Tyskland) sine forberedelser til å bryte sanksjonene fra yankeene mot Iran, Trump sine trusler mot OPEC + Russland for å få kutt i oljeproduksjonen, bare for å nevne noen få "hendelser", viser at ingenting forandrer deres natur som blodtørstige beist. Som formann Mao har sagt vil imperialismen aldri bli til en harmløs Buddha.

Kampen innenfor «EU» etter kravet fra Italia og Spania om å sikre gjeld med «EURO-obligasjoner» – hvor Tyskland trer fram som hegemon og tvinger de spanske og italienske imperialistene

til å knele på en måte som de tidligere bare har vært i stand til å gjøre med land som Hellas, og på samme måte overfor de franske imperialistene som tvinges til å godta «hjelpapakken» for «Kurzarbeit» [1], og dermed også tvinges til å spise fra hånden til EU-president von der Leyen – demonstrerer nok en gang at europeisk enhet under imperialismen er umulig. Det mest åpenbare eksemplet på den absolutte mangelen på «solidaritet» blant imperialistene er likevel hvordan den eneste hegemoniske supermakten, yankee-imperialismen, bokstavelig talt stjeler medisinske forsyninger fra de andre imperialistene gjennom bruk av mafia-metoder, metoder som blant andre representanter for de franske og italienske imperialistene har fordømt, metoder som de alle alltid har brukt mot de undertrykte nasjonene.

I dette scenarioet med galopperende økonomisk og politisk krise, er det tydelig hvem som skal betale for all denne barbarismen. Som alltid i dette råtnende systemet vil regningen sendes til de som er nederst, til arbeiderne, hovedsakelig de «papirløse», og til folkemassene. Allerede har titalls millioner blitt kastet ut i arbeidsledighet i de imperialistiske landene. Den største byrden vil likevel havne på ryggen til de arbeiderne og folkemassene, hovedsakelig bøndene, i de undertrykte landene. Bare i India mistet hundre millioner arbeidere inntekten over natta, og de ble tvunget til å vende tilbake til landsbygda for å overleve. Dette er dermed også enda et eksempel på at imperialistisk undertrykking ikke ødelegger den halvføydale basisen, men derimot videreutvikler den. Da «karantenen» ble tatt i bruk i Chile, erklærte kynisk de store grossistene, byråkratkapitalistene, en økning av brødprisen med 20 prosent på bare én dag. For en forbrytelse! Først hindrer de massene i å arbeide for lønna de trenger for å overleve, og så hever de prisen for den mest basale maten på en enorm måte. I Ecuador blir de døde forlatt på gata i Guayaquil i flere dager, som på svartedaudens tid, noe som viser den gamle godseier-byråkratiske statens absolutte forråtnelse. I Brasil kniver

samtidig fascistene Bolsonaro og de øverste lederne av den militære overkommandoen om ledelsen av dagens kontrarevolusjonære regime, selv om de står sammen i å sette ut i live planen til storborgerskapet og godseierne i tjeneste for yankee-imperialismen – en plan som under påskudd om å bekjempe viruset ytterligere vikler massene inn i en svøpe av massearbeidsledighet, tvungen lønnsnedslag og midlertidig annullering av arbeidskontrakter, mer sult, elendighet og represjon mot de fattige og de som etterlates til COVID-19.

De imperialistiske parasittene, de ansvarlige for krisen, tilbyr nå en kynisk «bistand» gjennom den djevlelske duoen Verdensbanken og Det internasjonale pengefondet [IMF], begge dominert av yankee-imperialismen. Folkene i verden forstår svært godt at disse institusjonene ikke betyr annet enn underkastelse, undertrykkelse, utnyttelse, sult og elendighet. Slavedriverne angriper slavene, de banker barbarisk løs på dem til de faller sammen på bakken, og byr dem deretter hånden for at de skal få hjelp til å reise seg, men da under forutsetning av at de ifører seg enda tyngre og tykkere lenker. Det er slik disse utyskene håndterer situasjonen.

Undertrykking genererer motstand og videreutvikler denne krisen i det imperialistiske systemet, og bærer bud om dets videre kollaps, som truer med å trekke ut i årevis og vil føre til en enorm vekst i folkelige protester over hele verden. Igjen viser revolusjonen sin karakter som den historiske og politiske hovedtendensen. Alle forbrytelsene til imperialistene og deres lakeier vil bli mer enn straffet av de revolusjonære massene over hele verden. Kampene for nasjonal frigjøring vil øke enda mer, og store eksplosjoner av folkelig kamp vil ryste hele verden. Det internasjonale proletariatet og verdens folk kommer til å gjøre store sprang fremover for å gjøre slutt på den mest uhyggelige pesten; imperialismen. Kolossen på leirføtter står for fall.

Mot imperialismen og de gamle statene: Kjemp og gjør motstand!

Vi verdens kommunister må ha en svært god forståelse av den nåværende politiske situasjonen, og ta på oss vårt ansvar med initiativ, energi og frimodighet, ubønhørlig kjempe for å heise den røde fanen med hammer og sigd til topps i de fremste rekkene i massenes kamp, blant dem som kjemper og gjør motstand, for å veilede og kanalisere kampen for å tjene den proletariske verdensrevolusjonen, i form av de demokratiske eller sosialistiske revolusjonene – i henhold til hva som står på agendaen i hvert land. Den stadig dypere krisa i det imperialistiske systemet skaper svært gode forhold for at kommunistene kan utfolde massenes politikk videre; ved å utdype, dyrke og forsterke røttene blant og båndene til de dypeste og bredeste massene, slik kamerater allerede gjør i forskjellige land, og som gjør det mulig å avansere i den konsentriske oppbyggingen av revolusjonens tre verktøy, partiet, hæren og fronten. I seg selv, og det kan ikke være annerledes, er det viktigst å fokusere på konstruksjonen av kommunistpartiet selv, om det er i ferd med å rekonstitueres, konstitueres eller allerede er rekonstituert, men også konstruksjonen av fronten – den revolusjonære enhetsfronten, det være seg demokratisk eller sosialistisk, og uansett ledet av proletariatet – fortjener særskilt oppmerksomhet. Fronten må ta form i henhold til dagens situasjon for revolusjonen i hvert land, som en klassefront som tjener den sentrale og høyeste oppgaven i revolusjonen, den revolusjonære væpna kampen, det vil si folkekrigen, for å erobre og forsvare makta til proletariatet og folket, basert på det faktum at revolusjonen i hvert enkelt land er forskjellig i tråd med de særegne forholda, og at fronten i et land ikke er den samme som fronten på verdensbasis. Det må få oss til å tenke på: Forene, differensiere og lede! En god håndtering av frontpolitikken gjør det mulig for kommunistene i alle land å ta gigantiske skritt i å flytte fram sine posisjoner og – i

henhold til de særegne forhold og det nåværende stadiet i den revolusjonære prosessen i de respektive land – å forene de brede massene som opplever den imperialistiske plagen på kroppen, under kommunistenes ledelse. Utfordringen vår er å differensiere, ikke å forvirre. Bare ved å differensiere oss skarpt kan vi håndtere polariseringen av klassene som nå utspiller seg og vil bli enda større. Hvis vi ikke differansierer oss [adskiller oss], vil vi tynnes ut og utvikle den vulgære «frontismen», lapskausen som tjener helt andre mål enn de vi vil tjene. Dette må også gjøres fordi partiet må holde fast ved, og gjøre alt som er nødvendig for å være det eneste og anerkjente senteret, slik at revolusjonen faktisk kan utvikles i henhold til det marxismen-leninismen-maoismen, hovedsakelig maoismen, har etablert.

I øyeblikk der klassekampen skjerpes voldsomt, må den utfoldes for å være langvarig og føres på en langsiktig måte. Husk at alt ikke kan utvikles på samme nivå, at utviklinga er ujevn. Dette er en lov. Utviklingen er ujevn og det vil den alltid være. Det er et krav at kommunistene gir klare og konsise slagord for å lede massenes kamp, □□ledsaget av kraftige handlinger som gir gjenklang i folks bevissthet. I dette tilfellet betyr det å bryte den «politiske våpenhvilen» og den «nasjonale enheten», som regjeringene prøver å innføre under påskudd av å «kjempe mot koronaviruset», for å knuse den revolusjonære kampen og folkets kamp. Kommunistene må avsløre korporativistiske tiltak og feie vekk alle illusjoner om de gamle statene, ellers vil de gå i fellen og ende med å tjene den store reaksjonariseringen av statene. De må fokusere agitasjonen og propagandaen på å understreke det faktum at den eneste veien ut av utbyttingas jernsyklus, er revolusjonen under ledelse av proletariatet som ledes av det kommunistiske partiet. Kampen for dagskrav er nødvendig og må utvikles i tjeneste av kampen for makt til proletariatet og folket. Det som må sees her, er at den politiske kampen er hovedsida og at proletariatets og arbeidernes økonomiske kamp allment er grunnlaget. Problemene med lønn, arbeidstid, forhold og

rettigheter – som retten til fagorganisering, streik, forsamling, forening, ytringer, meninger og bevegelsesfrihet og så videre – er problemer av avgjørende betydning som vi ikke kan komme utenom, for hvis vi unngår dem kan vi ikke utvikle massearbeidet for revolusjonen. Dette må fremmes, gis impuls til arbeidsstans og streik, samtidig som man håndterer deres innbyrdes forhold på en god måte i henhold til kampens særegne omstendigheter.

I møte med pandemien kan ikke kommunistene la massene i stikken i møte med utpressing og trusler om «sosial isolasjonsskatt» fra de reaksjonære myndighetene og smulene som de tilbyr som gode samaritaner («sosiale tiltak»). Kommunistene må lede organiseringen av forsvaret av folkets helse, ledet av en klasselinje, som politiske organismer av folket, av massene, for å kjempe for de grunnleggende behovene, for beskyttelse mot forurensing og for å garantere med alle midler tilførsel av personlig mat og helse; for medisiner, instrumenter og utstyr for pleie og sanitært utstyr for smittesentre; for å avbryte betaling for vann, strøm og transport for massene. Vi avviser at det er organismer fra den gamle staten og de imperialistiske frivillige organisasjonene, som har ansvaret for å levere «bistand», og krever at det må være organisasjonene til folket som påtar seg administrasjon og distribusjon for å knuse den kontrarevolusjonære og manipulerende bruken som blir tvunget fram av den gamle staten gjennom egne indre befalinger og krigslover.

Husk at i møte med den dypeste krisa velter de gamle statene byrdene over på massenes rygg. Utbyttinga og undertrykkelsen blir boltet fast med store kutt i rettighetene, frihetene og fordelene vunnet med massenes blod. For å oppnå dette må reaksjonen ha sine «sosiale tiltak» eller «reformer», og disse vil bare bære frukter for reaksjonen om vi lar våre kampfaner bli revet fra oss. Vi kommunister gjør fremskritt, og vi vil ikke tillate dem å rive dem fra oss, og heller ikke gi dem fra oss. Vi må slå til dem for at de skal falle, vi må trekke

teppet vekk under den kontrarevolusjonære aksjonen. Massene vet hvor deres interesser er. Ha tillit til massene, tillit til folket. Husk alltid: «Folket og bare folket er historiens drivkraft.»

Den nåværende situasjonen i verden fra folkets side kan konsentreres slik: MASSENE EKSPLOSIVITET INTENSIVERES I HELE VERDEN OG VIL VOKSE SEG STERKERE. Vår forpliktelse er å være tydelig på denne eksplosive situasjonen og å bruke den i henhold til proletariatets og folkets interesser, i tjeneste for initieringen og utviklingen av folkekrigen. Du må vite hvordan du skal kjempe. Du må anvende krigens prinsipper. Du må ta i bruk det formann Mao sier generelt om alle slags kamper: Kjemp med fornuft, fordel og begrensning.

Når imperialistene, de reaksjonære og revisjonistene over hele verden med overdreven kynisme prøver å bruke skjerpelsen av den imperialistiske krisa for å fremme sine egne særinteresser, angripe det internasjonale proletariatet og verdens folk, og tar frem jernklørne for å stjele, drepe og å gripe etter størstedelen av tyvegodset, som er de undertrykte nasjonene, proletariatet og folket selv, som på sin side må gjøre det motsatte. Kommunistene må legge frem et enkelt svar, et samlet svar fra det internasjonale proletariatet. Vi må holde fram proletarisk internasjonalisme, i teori og i praksis, og kjempe for enheten til Den internasjonale kommunistiske bevegelsen, basert på marxismen-leninismen-maoismen, hovedsakelig maoismen, kampen mot revisjonismen og det å tjene den proletariske verdensrevolusjonen, føre folkekrigen, utvikle folkekrigene som er initiert – som i Peru, India, Filippinene og Tyrkia – forberede og, hovedsakelig, så snart som mulig starte nye i alle land.

I dag fører kommunistene enheten framover i den internasjonale kommunistiske bevegelsen, vi avanserer målbevisst mot realiseringen av den forente maoistiske internasjonale konferansen, og dette vil føre til fødselen av proletariatets nye internasjonale organisasjon.

Det er øyeblikket for enhet. Tida er over for splittelsesmakeri, sabotasje, kremmeri og skitten kamp. De som er for maoismen og folkekrigen men har gjort alvorlige prinsipielle feil, må ta selvkritikk, og bryte ikke bare med disse metodene, men hovedsakelig med deres kilde, forsamlingen av metodene fra Avakian og Prachanda, og man må forstå at ingen av disse to rottene har gitt noen bidrag til marxismen, men er og ganske enkelt har alltid vært revisjonister. I den internasjonale kommunistiske bevegelsen kaster et økende antall partier og organisasjoner seg inn i rekonstitueringen av den strålende kommunistiske internasjonale veiledet av maoismen, noen nøler fortsatt og noen få har andre kriterier, men det avviser ikke at dens lange vei for lengst er påbegynt og at det ikke er noen vei tilbake. Og over tid, spesielt med mer folkekrig, vil enheten til kommunistene i verden på prinsipielt grunnlag bli smidd.

Det er tid for handling. Vi må fordoble aktivitetene våre, gi en impuls til massenes opprør og kjempe for å omdanne spontan kamp til bevisst kamp under proletariatets ledelse. Nå er det ikke tid til å gråte over våre svikter og tilkortkommenheter, men midt i kampen må vi leve opp til øyeblikkets nødvendigheter. Det er for dette vi har forberedt oss, nå er det ikke noe annet alternativ enn å kaste oss ut i kampen. De som tviler eller nøler i dette øyeblikket, mister massenes tillit. Denne første mai vil være en flott demonstrasjon av kommunismens handlekraft, våre strålende røde flagg med hammer og sigd er symbolet på håp og for kommunismens lysende fremtid, der de med sin bølgende vailing erklærer krig mot undertrykkingas og utbyttingas verden, mot hele den gamle ordenen.

Og for å vektlegge dette enda mer: Denne første mai feirer vi også et veldig viktig jubileum. Det er 130-årsjubileet for den første demonstrasjonen på 1. mai. Denne første demonstrasjonen ble iverksatt og veiledet av den store kamerat Friedrich Engels, som vi i år feirer 200-årsjubileum for. Fremad,

kamerater!

LENGE LEVE FØRSTE MAI – PROLETARIATETS INTERNASJONALE DAG!

FOREN DERE UNDER MAOISMEN!

HAR VI PARTIET, HAR VI MASSENE, KAN ALLE MIRAKLER BLI
GJENNOMFØRT!

PROLETARER OG VERDENS FOLK: FOREN DERE FOR Å FEIE BORT PESTEN
IMPERIALISME FRA JORDENS OVERFLATE GJENNOM FOLKEKRIG!

Underskrifter:

Brasils Kommunistiske Parti (Rød Fraksjon)

Ecuadors Kommunistiske Parti – Røde Sol

Perus Folkebevegelse (Reorganiseringskomiteen)

Chiles Kommunistiske Partis Røde Fraksjon

Komiteene for Grunnleggelse av (maoistiske) Østerrikes
Kommunistiske Parti

Tjen Folket – Kommunistisk Forbund, Norge

Revolusjonær Kjerne for Rekonstituering av Mexicos
Kommunistiske Parti

Komiteen Røde Fane, Tyskland

Maoistisk Kommunistisk Parti, Frankrike (*Med forbehold om at
de ikke er enig i erklæringens karakteristikk av Tyskland som
den hegemoniske imperialistiske makta innenfor EU.)

Konstruksjonskomiteen for det maoistiske Galizias
Kommunistiske Parti

Komiteen for Rekonstituering av Storbritannias Kommunistiske
Parti

Kollektivet Røde Fane, Finland

Komiteen for Rekonstituering av USAs Kommunistiske Parti

Røde Bølge, Danmark

Kommunistisk Kjerne Nepal

Maoistisk Organisasjon for Rekonstituering av Colombias
Kommunistiske Parti

Noter:

[1] Termen "Kurzarbeit" er et tysk ord som bokstavelig talt betyr "kortarbeid" eller forkorta arbeid, og likner permitteringer i Norge. Staten betaler en andel av lønna når arbeideren går uten arbeid, men uten at slike regnes med på statistikken over arbeidsløse.